

worden; in januari '42 bereikte hij via Spanje Engeland. Van daaruit was zijn Leidse vriend Erik Hazelhoff Roelfzema toen met zijn pogingen bezig om via het strand bij Scheveningen een geheime verbinding met bezet gebied tot stand te brengen. Toen die operaties in mei '42 afgebroken werden, stond voor d' Aulnis nog steeds vast dat hij als geheim agent naar Nederland wilde terugkeren, maar hij had in de met *SOE* samenwerkende dienst van kolonel de Bruyne geen vertrouwen en bleef rustig wachten tot, naast die dienst, een andere opgericht was die, naar zijn oordeel, op competente wijze geleid werd: het Bureau Inlichtingen, onder Somer. Somer die in de lente van '43 twee vaste contactpunten in bezet gebied had: de groep Oosterhuis-Boerema en de geheime agent de Jonge, wilde er zorg voor dragen dat d' Aulnis door een 'ontvangst-comité' opgevangen zou worden; d' Aulnis, een zeer zelfstandige jongeman die precies wist wat hij wilde, achtte dat een nodeloos risico: hij werd volgens eigen wens 'blind' gedropt, mèt een zender maar zonder marconist – d' Aulnis had leren seinen. Er waren in het westen des lands veel personen die hem kenden en die ook wisten dat hij begin '41 Engelandvaarder was geworden; tegen herkenning had hij zich gedekt door zijn haardracht een andere vorm te geven en zijn scheiding te verleggen, bovendien 'ging ik', zo schreef hij ons in '75, 'met m'n voeten wat naar binnen lopen, hetgeen kleurloos maakt, onbelangrijk.'¹

Zijn eerste taak was, contact op te nemen met Deinum en Vader die een meteorologische berichtendienst wilden oprichten en die in een aan een Engelandvaarder meegegeven brief aan *MI-6* hadden doen weten dat de hun toegezonden zender ('Packard') niet werkte – de bedoeling was dat d' Aulnis voor hen één of meer nieuwe zenders zou aanvragen die ergens in bezet gebied gedropt zouden worden; die droppings zou hij via zijn eigen zender kunnen organiseren. Inderdaad kon d' Aulnis de groep-'Packard' helpen. Hij deed evenwel nog veel meer. In de zomer van '43 stelde hij zich via de Leidse hoogleraar prof. mr. F. M. baron van Asbeck in verbinding met het Vaderlands Comité (min of meer de voortzetting van het begin april '43 'opgerolde' Nationaal Comité) en als uitvloeisel van nieuwe opdrachten ging hij vervolgens hulp verlenen aan een spionagegroep met welke Deinum bij toeval in contact gekomen was: de Geheime Dienst Nederland, en aan nog een derde groep: de al genoemde groep-'Kees', ja ook nog aan een vierde: de voortzetting van de 'Dienst-Wim'. D' Aulnis organiseerde voorts eind september '43 het opvangen van van der Stok, codist voor de groep-'Barbara', en van O. M. Wiedemann, contact-agent voor de 'piloten-

¹ Brief, 28 juli 1975, van P. L. d' Aulnis de Bourouill.